



Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi
Sacramenta Tempore pestis**

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

10. Si bis vel ter pastor acceſſit ædes peste infecti, & toties ad sacramenta suscipienda imparatum innenit an sit deinceps, ab administr. sacrament. excusatus, an teneatur sæpius ingredi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO X.

Si bis vel ter Pastor accessit ad eam peste infecti, & toutes ad sacramenta suscipienda imparatum inuenit, an sit deinceps ab administratione sacramentorum excusatus, an vero teneatur sapientius ingredi, & quoties.

Quæstionis explicatio.

Multa accidere solent peste infectis quæ eos à sacramentorum perceptione pro tempore impediunt: Subinde enim tantis capitum doloribus corruptuntur, ut delirent, nec verbum audire sustineant, frequenter tanto obruuntur somno, ut vix eos excitare quispiā possit. Subinde (quod grauius est) hæreleos peste sunt correpti, ut experientia nos docet, quamvis Catholici haberi & reputari velint, qui idcirco adueniente cū sacramentis pastore se non posse loqui aut audire, aut quid aliud grauius fingunt, videlicet, ne ex una parte ab hæreticis irrideantur si sacramenta percipient, & ex altera à Catholicis excusentur si sine sacramentis decedant, nec illis ecclesiastica negetur sepultura: Idcirco queritur: An pastor, si bis vel ter pro ministratione sacramentorum ingressus fuerit, ab ulteriori ingressu excusetur. An vero teneatur pluries ingredi

ingredi & sacramenta offerre, & quoties.

Responso.

Distinguendum est: Aut enim eger ad suscipienda sacramenta imparatus est ex natura & qualitate morbi, vt ante indicuimus, aut ex fragilitate & negligentia, aut voluntate & malitia.

Si de primo & secundo casu sit sermo, non sufficit pastori ægrum bis aut ter frustra accessisse: sed debebit ulterius curam gerere, vt æger ea quæ ad salutem necessaria sunt suscipiat, videlicet adhibito prudenter inspectore, qui horam & tempus indicet, quando paratus erit ad suscipienda sacramenta vel alia simili morali & sufficienti diligentia, hoc enim sollicitudo pastoralis officii postulat, quam graphicè depinxit Salomon (a) his verbis: *Fili mi, Ipopondisti pro amico tuo, defixisti apud extra-neum manum tuam, illaqueatus es verbis oris tui, & captus propriis sermonibus, fac ergo quod dico fili mi, & temetipsum libera, quia incidisti in manum proximi tui, discurre, festina, suscita amicum tuum, ne dederis somnum oculis tuis: Nec dormitent palpebra tua, eruere quasi damna- la de manu aucupis.* Illis enim verbis iuxta b *Ex reg. in fensum (b) mysticū monentur hi qui officiū pastorali p. 3. regēdi alios suscepérūt, vt qñquidē pro aliis c.s. ante me-*

C 4 Ipopon-diua.

spoponderunt seque obligarunt, omnem dent operam, ne spōlio sit eis noxia, id autem siet si curent sua diligētia, ut si pro quibus obligati sunt, suum faciant officium.

Si setmo sit de postremo, quia ponimus ægrum malitiose pastorem cum sacramentis remittere, neque illi aurem præbere velle, non tenetur amplius ad eum cum sacramentis redire, tum quia hoc esset sine fructu vitam suam périculo exponere, quod est temerarium & contra propriam charitatem, tum quod hoc esset (*a*) Margaritus prouincere ante percos. Fieret enim irreuerentia sacramentis. Postremo, quia scādalu[m] datur infirmis, qui hoc pacto sacra mysteria irrideri consiperent.

Dices primo; Quantam curam & solitudinem debet adhibere pastor in visitandis peste infectis & aliis egentibus sacramentis.

b. subuest. verb. prolat. num. Rz. Sufficere moralem, quam scil. pastores non negligentes ac timentes Deum adhibere solent: Sane (*b*) si prælati quoad damnum rerum ecclesiasticarum tenentur, non solum de dolo & lata culpa, sed etiam de leui, quanto magis quoad damnum animarum?

Dices secundo; Quid, postremo hoc casu posito, faciet deinceps pastor, puta si æger

ger eum remisit, nec a urem prebere voluit.

R². Reliquum esse, ut tales velut ecclesiæ inobedientē, & de hæresi vehementer suspectum, ad Episcopum referat, qui eum iuxta canonicas sanctiones corrigat.

Q V Æ S T I O X I.

Si Pastor in r̄mbone ecclesiae præmonuerit subditos, vt antequam peste corriperentur sacramenta peterent, illa autem neglexerunt, aut etiam contemperunt, an teneantur nihilominus illos postmodum peste infectos accedere & sacramenta ministrare.

Quæstionis explicatio.

Non defuerūt parochi, qui ut à sacramentorum administratione contagioso tempore se excusarent, putarent sufficere, si subditos suos præmonuissent, ut in tempore (prout loquuntur) dum sani sunt, illa percipient. Horum occasione quæritur, an huiusmodi præmonitio, si subditi non paruerint, à sacramentorum ministracione excuset.

Responso.

Non excusat, quia negligentia & contemptus subditorum non priuat eos iure quod habent ad sacramenta, poterunt ergo postmodum repetere, & consequen-

C 5 tcr